

Nr 705

Av herr Jacobsson, Gösta, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 69, med förslag till förordning angående ändring i förordningen den 24 maj 1957 (nr 209) om skatt på sprit och vin, m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 69 år 1966 föreslås att 2 § 3 mom., 3 § 3 mom. samt 4 § förordningen den 24 maj 1957 om skatt på sprit och vin skall upphöra att gälla den 1 juli 1966. Motsvarande ändring föreslås i tulltaxan.

Den föreslagna ändringen att skatten på teknisk sprit avskaffas den 1 juli 1966 måste hälsas med tillfredsställelse eftersom den innebär, att den nuvarande dubbla punktbeskattningen på hithörande produkter försvinner. Härigenom elimineras för framtiden den nuvarande snedvridningen av konkurrensen till följd av skatten. I fråga om övergångsbestämmelser föreslås endast att äldre bestämmelser skall gälla på förhållanden som hänföra sig till tiden före ikraftträdandet. Genom propositionens ställningstagande i denna del kommer emellertid många företag inom den kemisk-tekniska branschen att åsamkas förluster för inneliggande lager av beskattad teknisk sprit samt varor i produktion och färdigvarulager innehållande beskattad teknisk sprit.

Många av de produkter som innehåller teknisk sprit kräver mognadstid på 2—3 månader (t. ex. hårvatten, rakvatten). En betydande del av de varor som skall säljas under hösten och högsäsongen kring jul måste därför tillverkas under perioden maj—juni. En ytterligare komplikation för berörda företag ligger i att avvecklingsdatum satts till den 1 juli 1966 i anslutning till företagets semesterperiod.

Stickprov på företagets lagersituation den 1 juli 1965 visade för fyra företag, att spritskatten för inneliggande lager representerade ett värde av ca 550 000 kr. Någon större skillnad i lagersituationen torde knappast föreligga den 1 juli 1966. Förlusterna för de enskilda företagen skulle variera mellan 100 000 och 250 000 kr. om skatten avskaffades utan restitution. Det väsentliga i detta sammanhang är, att för företag som har produktionen förlagd utomlands förekommer inte sådana förluster då dessa har möjlighet att skära ner sina lager och uppskjuta sin import till Sverige till efter den 1 juli 1966 då skattefrihet föreligger. Avsaknaden av bestämmelser om restitution inverkar således på konkurrensförhållandet mellan företag som producerar inom landet och företag som har produktionen förlagd utomlands. In-

förande av ett restitutionsförfarande är till följd härav motiverat. Till skillnad från andra liknande skatter ligger i detta fall skatten på råvaran långt tillbaka i produktionsledet och utgör en betydande del av varuvärdet hos fabrikanterna. Några kontrollsvårigheter torde icke förekomma eftersom det rör sig om ett begränsat antal företag registrerade hos kontrollstyrelsen. Att märka är att kontrollstyrelsen i sitt yttrande över allmänna skatteberedningens betänkande i den del, som gällde beskattningen av teknisk sprit, förordade restitution av skatten på ineliggande lager.

Under återopandande av vad sålunda anförts får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta att övergångsbestämmelserna till förordningen den 1 juli 1966 om ändring av förordningen av den 24 maj 1957 (nr 209) angående skatt på sprit och vin skall erhålla följande ändrade lydelse.

1. Näringsidkare som den 1 juli 1966 innehar lager av teknisk sprit för vilket skatt erlagts enligt de genom denna förordning upphävda bestämmelserna eller lager av varor hänförliga till tulltaxenummer 22.09 C, 33.04 A och 33.06 A, vilka framställts av näringsidkaren med användande av sålunda beskattad sprit, äger rätt till restitution. Mot restitution svarande belopp gottskrives näringsidkaren hos parti-handelsbolaget.

2. Restitution utgår icke för lager understigande ett hundra liter.

3. Ansökan om restitution skall ingivas till kontrollstyrelsen och vara dit inkommen senast den 31 juli 1966, där ej kontrollstyrelsen annat medger.

4. Ansökan om restitution enligt den genom denna förordning upphävda 4 § skall göras inom 3. angiven tid.

Stockholm den 13 april 1966

Gösta Jacobsson (h)